

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความตระหนักถึงภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยม” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาการรับรู้ถึงภัยฯ ความตระหนักถึงภัยฯ ตลอดจนแนวทางการคุ้มครองนักเรียนมัธยมจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ต เครื่องมือที่ใช้ศึกษา คือแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 150 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน และใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สัมภาษณ์คณะอนุกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของเด็กบนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Chi-square test of Independent) ค่าการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 ประชากร หรือการหาค่า (t-test) และค่าการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 3 ประชากร หรือการหาค่า (f-test) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ด้านความตระหนักถึงภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.57$) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมักจะพอใจกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตเพื่อแลกกับการพบเพื่อนใหม่ และถือว่าการมีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาติดต่อกันทางอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องปกติของนักท่องเว็บไซต์ ในส่วนความสนใจต่อความปลอดภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักน้อย อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างยังมีความตระหนักน้อยในกรณีที่พบเว็บไซต์ที่ให้กรอกข้อมูลส่วนตัวซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะกรอกข้อมูลส่วนตัวลงไปก่อน ที่จะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ อาจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างตกอยู่ในภาวะเสี่ยงที่อาจเกิดภัยฯ ต่อตนเองได้ เนื่องจากมีความตระหนักในเรื่องภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตกับพฤติกรรมในการป้องกันตนเองไม่สอดคล้องกัน โดยมักคิดว่าภัยเช่นนั้นจะไม่เกิดกับตนเอง ด้านแนวทางการคุ้มครองกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยกับแนวทางการคุ้มครองตนเองทั้ง 16 ด้าน ทั้งการมีมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัว โดยผู้ประกอบการเว็บไซต์เข้ามามีบทบาทดูแลและคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต มีการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ซึ่งมีมาตรการควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลเด็กผ่านสื่อให้ผู้ประกอบการเว็บไซต์ทราบ มีการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงภัย

จากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ต มีการจับกุมดำเนินคดีผู้ประกอบการเว็บไซต์ที่เปิดเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจนเป็นเหตุให้ถูกล่อลวง ข่มขืน หรือถูกข่มขืน ผู้ปกครองเข้ามาดูแลการใช้งานอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างในการสร้างข้อตกลงระหว่างกันในการใช้งานอินเทอร์เน็ต อาทิ ระยะเวลาที่จะใช้อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ที่เข้าไปใช้งาน การไม่ส่งรูปหรือข้อมูลใด ๆ ให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตโดยมิได้ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน รวมทั้งการพบบุคคลที่รู้จักผ่านอินเทอร์เน็ตก็ควรไปพบกันในที่สาธารณะซึ่งมีคนผ่านไปมาโดยมีผู้ปกครองไปด้วยทุกครั้ง นอกจากนี้โรงเรียนก็สามารถสร้างความตระหนักให้แก่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภัยฯ และมีการสร้างเครือข่ายนักเรียนมัธยมเพื่อเตือนภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ต อีกทั้งรณรงค์ให้กลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาหาความรู้มากกว่าการใช้เพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือการหาเพื่อนใหม่

สำหรับข้อเสนอแนะในงานวิจัย คือ สถาบันครอบครัวเป็นกลไกสำคัญที่สุดในการสร้างความตระหนักในเรื่องภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างและควรดูแลการให้บริการอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างอย่างใกล้ชิด เพื่อคอยแนะนำ หรือตักเตือนในสิ่งที่ถูกต้องแก่กลุ่มตัวอย่าง อีกทั้งผู้ปกครองควรพัฒนาความรู้ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและรู้เท่าทันการใช้งานอินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน และด้านตัวกลุ่มตัวอย่างเองก็ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน ด้านกฎหมายควรมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อให้มีการเพิ่มมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กโดยเฉพาะ และมีบทลงโทษที่จริงจังกับเจ้าของเว็บไซต์ที่ปล่อยปละละเลย การคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจนก่อให้เกิดการลักลอบเข้าถึงข้อมูลส่วนตัวจากผู้ประสงค์ร้าย จนเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เราได้เห็นในสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นการถูกล่อลวงทำให้เสียทรัพย์ การถูกข่มขืน หรือ การถูกฆาตกรรมในที่สุด นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ถึงภัยฯ ที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อเป็นการให้คนในสังคมเกิดความตระหนักถึงภัยฯ และไม่ตกอยู่ในภาวะของความเสี่ยงถึงภัยจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ต หรือเข้าอบรมหลักสูตรอินเทอร์เน็ตสีขาวของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อรู้เท่าทัน การใช้งานอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างรวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลร้านอินเทอร์เน็ตภายในชุมชน เพื่อเป็นการเฝ้าระวังภัยจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเว็บไซต์เกิดความตระหนักในการรับผิดชอบต่อระบบการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

Abstract

The study of “Awareness of Personal Safety Issues Associated With Exposing High School Student’s Information on Internet” aims to study danger acknowledgement, danger awareness including protection guideline for high school student from exposing personal data on internet. The study’s tools are questionnaires and in depth interviews. The questionnaires was used for sample groups which are high school students (Mathayom 1-6) comprised with 450 students of 3 schools, 150 students from each schools, in Bangkok under to The Bangkok Education Service Area Office 1, Ministry of education of Thailand. The structural interviews were conducted with 3 people from committee of personal data protection for child on information technology system. The data was analyed by statistical values; frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-square, t-test, and f-test. The result of study were:

The awareness of danger from exposing personal data of sample groups found in a middle level ($\bar{X} = 2.57$). The sample groups were likely to exposing personal data on internet in order to exchange with meeting new friends and it is common for cybernaut to have newcomers communicating. According to a concern with safety of exposing personal data on internet, it was found that the sample groups were less realization. Moreover, the sample groups were still less awareness in any websites which have to fulfill their personal data. Accordingly, the sample groups fulfilled personal data without permission by their guardian. Consequently, the sample group may jeopardize their dangers because the awareness of danger for exposing personal data and self-defense behavior are inconsistent and the sample groups might think that the danger would not happened with them.

In term of protection guideline for the sampling groups from exposing personal data, it was found that the sample groups agreed with 16 issues of protection guidelines including personal data protection guideline measures which cyber-entrepreneurs have their roles to take care and protect personal data on internet of their customers. There were public relations through media for entrepreneurs with Child

protection Act (BC 2546) which had a control measure for disseminating personal data of child. There were other public relations for sample groups to understand the danger from exposing their personal data on internet. There were arresting cyber-entrepreneurs who disclosed personal data of sample group which caused seducing, rape, and murder. The guardian should take care and make agreement of internet activities of sample groups such as length of time to use internet, website accessing, no sending of picture and personal data to newcomers on internet without guardian permission, including meeting with someone from internet should meet in a public area with people walking surround and with their guardian each time. Moreover, school should create the awareness for sample groups concerning to the danger and set high school networks in order to notify the danger from exposing personal data on internet including to campaign the sample groups to use the internet in order to study the knowledge more than just entertaining or finding new friends.

The recommendation of this research is that family institution is an important mechanism to create the awareness of danger from exposing personal data on internet of sample group and family should closely take care of sample group in order to give them advice or reminding a good thing to do. Moreover, the guardians should improve the knowledge of internet using safely and know it as well as their children do. On the other hand, the sample groups should not disclose their personal data such as name, surname, address, telephone number, school name to cyber mate without guardian permission.

Draft of personal data protection Act BC . . . should be revised in order to increase especially in measures of personal data protection for child and have seriously on sanction with neglecting web-owners in personal data protection of the sample group causing access to personal data from malicious people. Consequently, it can cause crime which can see from newspaper such as property fraud, rape, and murder in final.

Moreover, the public relation though any media for the danger is a suitable thing to do in order to give a awareness of danger to people in society and not being jeopardize to danger circumstances from exposing of personal data on internet. Then,

training in white internet course being conducted by ministry of education is to up date of sample group's internet using including support community to participate of internet shop monitoring in community in order to guard against danger of children's internet using and support internet entrepreneurs to realize the responsibility for personal data protection system of sample group from exposing personal data on internet as well.